

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Ek/1104/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118308283
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Svetlana Novysedláková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118308283.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného VÚRUP, a.s., so sídlom Vlčie hrdlo, P.O.BOX 50, 820 03 Bratislava 23, IČO 35 691 310, právne zastúpený STANĚK VETRÁK & PARTNERI s.r.o., advokátskou kanceláriou, Dunajská 15, 811 08 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO 36 795 038 proti povinnému V. U. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, XXX XX H. - C., o vymoženie 1.120,38 eur s prísl., vedenom súdnym exekútorom JUDr. Dagmar Kováčovou, Exekútorský úrad Bratislava, Záhradnícka 46, 821 08 Bratislava, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Ek/1104/2018 zo dňa 17.12.2018 takto

rozhodol:

I. Sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Ek/1104/2018 zo dňa 17.12.2018 **z a m i e t a**.

II. Oprávnený **m á n á r o k** voči povinnému na náhradu trov exekučného konania v súvislosti so sťažnosťou povinného vo výške 48,61 eur.

o d ô v o d n e n i e :

1. V právnej veci účastníkov tunajší súd uznesením sp. zn. 17Ek/1104/2018 zo dňa 17.12.2018, ktoré vydal vyšší súdny úradník, návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietol a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov exekučného konania vo výške 47,89 eur voči povinnému, ktorý bude vymáhaný na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že nie je splnená podmienka právoplatnosti exekučného titulu, nakoľko dodnes neobdržal časť exekučného titulu vydaného Okresným súdom Bratislava II dňa 08.03.2018 č. k. 50Cpr/3/2014-154 a nie je mu ani známe, či výška nákladov za odvolacie konanie vo veci obnovy konania je právoplatná. Povinný priznal, že sa zdržiaval mimo trvalého bydliska a v prípade doručenia si nemohol zásielku prevziať. Právny zástupca za VÚRUP na pojednávaní dňa 19.11.2012 súhlasil s priznaním určenia pracovného pomeru do 31.08.1998. Priznal v základnom konaní, že pracovný pomer v tejto organizácii trval do 30.06.1998. Priznal i to, že za obdobie po rozsudku o neplatnosti výpovede v decembri 1997 do skončenia pracovného pomeru (za mesiace január až máj 1998) mu nebola vyplatená žiadna mzda. Zo strany dnes oprávneného nebolo postačujúce tvrdiť, že pracovný pomer v tomto období bol, ale bolo potrebné mzdu za tieto mesiace pre povinného i zabezpečiť. Zabezpečiť túto mzdu je v moci oprávneného a nie v moci povinného. Táto mzda za nevyplatené mesiace bude použitá na účel úhrady tejto pohľadávky. V opačnom prípade ide o nedostatok právneho úkonu zo strany oprávneného exekúciu vykonať. Preto žiadal súd, aby preskúmal hlavne to, či je exekučný titul právoplatný v celom rozsahu, ak nie, aby vymáhacie konanie zastavil.

3. Oprávnený so zastavením exekúcie nesúhlasil, keď vo vyjadrení podanom prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že z obsahu návrhu na zastavenie exekúcie nevyplýva žiadna skutočnosť, ktorá by

mohla byť dôvodom na zastavenie exekúcie. Oprávnený mal za to, že na exekučnom titule uznesení vydanom pod č. k. 50Cpr/3/2014-154 dňa 08.03.2018 bola riadne vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti, pričom zo strany povinného nebol predložený žiadny dôkaz, ktorý by bol spôsobilý preukázať, že táto doložka bola vyznačená nesprávne. Vzhľadom na to považoval túto námietku povinného za ničím nepodloženú a nedôvodnú. Oprávnený mal taktiež za to, že aj druhá námietka povinného je nedôvodná, pričom tvrdenia uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie sú iba fabuláciami povinného a neexistuje akýkoľvek záväzok oprávneného voči povinnému, pričom existencia takéhoto záväzku ani nevyplýva z akéhokoľvek dokladu. Vzhľadom na to považoval návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu za nedôvodný a zároveň si uplatnil trovy právneho zastúpenia za písomné podanie na súd - vyjadrenie k návrhu vo výške 47,89 eur. Preto oprávnený navrhol, aby súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol a aby mu priznal nárok na náhradu trov konania o návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 100 %.

4. Následne vyšší súdny úradník vo svojom rozhodnutí konštatoval, že po doručení fotokópií doručeník povinného k exekučnému titulu III. až VI. Okresným súdom Bratislava II zistil, že exekučný titul III. (uznesenie Okresného súdu Bratislava II č. k. 50Cpr/3/2014-88 zo dňa 13.05.2016) bol doručený povinnému dňa 20.06.2016 a exekučný titul IV. rozsudok Krajského súdu Bratislava č. k. 6CoPr/4/2017-122 zo dňa 19.04.2017) bol doručený povinnému dňa 10.05.2017 a preto exekučný titul III. a IV. nadobudli právoplatnosť dňa 10.05.2017. Exekučný titul V. (uznesenie Okresného súdu Bratislava II č. k. 50Cpr/3/2014-137 zo dňa 07.11.2017) bol doručený povinnému dňa 16.11.2017 a exekučný titul VI. (uznesenie Okresného súdu Bratislava II č. k. 50Cpr/3/2014-154 zo dňa 08.03.2018) bol doručovaný do vlastných rúk povinného, pričom zásielka sa vrátila na Okresný súd Bratislava II. dňa 10.04.2018 neprevzatá v odbernej lehote, tzn. považovala sa za doručenú povinnému v zmysle § 111 ods. 3 CSP dňom 10.04.2018 a preto exekučný titul V. a VI. nadobudli právoplatnosť dňa 10.04.2018.

5. K námietke povinného ohľadom trvania pracovného pomeru a výplaty mzdy vyšší súdny úradník uviedol, že táto nie je predmetom exekučného konania. Tvrdenie, že mzda za nevyplatené mesiace bude použitá na účel úhrady tejto pohľadávky, povinný nepreukázal. Oprávnený uviedol, že neexistuje akýkoľvek záväzok oprávneného voči povinnému, pričom existencia takéhoto záväzku nevyplýva z akéhokoľvek dokladu. Súd konštatoval, že právoplatnými exekučnými titulmi I. - VI. bola oprávnenému priznaná suma 1.120,28 eur, ktorá je predmetom exekúcie.

6. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a preto vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov ako výdavkov na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 47,89 eur.

7. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil citujúc ust. § 61k ods. 1, § 61 k ods. 2, § 61k ods. 5, § 61l ods. 1, § 61l ods. 2, § 61l ods. 3, § 199a ods. 1, § 199d ods. 1 a § 200 prvá veta Exekučného poriadku, § 106 ods. 1, § 106 ods. 2, § 106 ods. 3, § 111 ods. 1, § 111 ods. 2, § 111 ods. 3, 223 ods. 1, § 234 ods. 2, § 235 ods. 2, § 238 ods. 3, § 239 ods. 1 a § 242 Civilného sporového poriadku a § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

8. Proti tomuto uzneseniu podal povinný v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej uviedol, že nebol informovaný o priebehu súdneho konania. Nebolo postačujúce rozhodnúť o tom, kto bol v spore úspešný, ale i o tomto právnom pravidle. Nebol informovaný o dni doručenia uznesenia zo dňa 08.03.2018, ani o povinnosti uviesť inú adresu, kde sa nachádza. Oprávnený na pojednávaní uviedol, že jeho pracovný pomer u oprávneného trval do 30.06.1998, čím pripustil možnosť záväzku doplatiť mzdu za dodnes nevyplatené mesiace. Vo vyjadrení k námietkam oprávnený mení stanovisko tvrdením, že záväzky oprávneného voči povinnému neexistujú, tvrdí i to, že neexistujú ani záväzky povinného voči oprávnenému. Všetci účastníci konania sa zhodli na tom, že návrh na vykonanie nebol dôvodný a je dôvod k zrušeniu uznesenia zo dňa 17.12.2018. V prílohe zasiela dôkazy o nedoplatku oprávneného voči povinnému, nakoľko to súd vyžaduje. Oprávnený potvrdzuje, že bol jeho zamestnancom do 30.06.1998. Priznáva v ňom i to, že nedoplatok tam voči povinnému je tvrdením, že by dosahoval výplatu, takže ju nezaplatil. Tvrdenie o odstupnom je len v pozícii teórie. Kópia Sociálnej poisťovne zas potvrdzuje, že

mu bola vyplatená mzda len do 08.03.2018 a nie do 30.06.1998. Vychádzajúc z týchto dôkazov niet záväzkov oprávneného, ani povinného, niet ani dôvodu na exekučné konanie v jeho neprospech.

9. Oprávnený vo vyjadrení k sťažnosti povinného podanom prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že povinný svoju sťažnosť opiera o 3 dôvody: neupozornenie povinného na fikciu doručenia exekučného titulu, údajne nevyplatená časť mzdy povinnému zo strany oprávneného a neexistencia záväzkov oprávneného a povinného. Z právnym zástupcom oprávneného citovaných § 106 ods. 1 a § 111 ods. 3 CSP vyplýva, že v prípade neúspešného doručovania sa uplatní fikcia doručovania v deň, keď sa zásielka vráti súdu ako nedoručená. Je pritom nerozhodné, či sa o tom adresát dozvie. Zo žiadneho zákonného ustanovenia súdu nevyplýva povinnosť poučiť povinného o možnosti fikcie doručenia, naopak v uvedenom prípade sa uplatní právna zásada, že neznalosť práva neospravedlňuje. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uvádza, že sa v čase doručovania exekučného titulu nenachádzal na adrese svojho pobytu (na ktorú mu boli doručované aj písomnosti). K tomu uvádzajú, že povinný nijakým spôsobom nepreukázal, že by sa zdržoval mimo miesta svojho trvalého pobytu a nemohol si exekučný titul riadne prevziať a teda nijako nepreukázal existenciu dôvodov pre odpustenie zmeškania lehoty v zmysle § 114 CSP. K námietke povinného týkajúcej sa existencie pohľadávky povinného voči oprávnenému, na základe čoho povinný tvrdí, že nárok oprávneného zanikol, právny zástupca oprávneného uviedol, že oprávnený vylučuje existenciu akéhokoľvek záväzku voči povinnému, o čom svedčí aj fakt, že vo vzťahu k domnelým nárokom povinného nie je vedené žiadne súdne konanie a neexistuje ani žiadny exekučný titul, ktorý by povinnému takéto nároky priznával. Vzhľadom k tomu, že povinný nepripojil v rámci príloh k sťažnosti na podporu svojich tvrdení nijaký exekučný titul potvrdzujúci existenciu jeho pohľadávky voči oprávnenému, je jeho námietka s prihliadnutím na ust. § 61e Exekučného poriadku bezpredmetná. S prihliadnutím na uvedené má oprávnený za to, že z obsahu sťažnosti nevyplýva žiadna skutočnosť, ktorá by mohla byť dôvodom pre zrušenie uznesenia zo dňa 17.12.2018 a navrhuje, aby súd sťažnosť zamietol a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov konania o sťažnosti vo výške 100 %.

10. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

11. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

12. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

13. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

14. Podľa § 243 CSP v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

15. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

16. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

17. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

18. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia

pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Súd v rozhodnutí vydanom vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Keďže ani v priebehu konania o sťažnosti sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, súd musel sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť. Povinný v sťažnosti zopakoval len tie isté argumenty (nedoručenie jedného z exekučných titulov, pohľadávka povinného voči oprávnenému titulom nevyplatenej časti mzdy), ktoré uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie a teda neuviedol žiadne skutočnosti predstavujúce právnu vadu napadnutého rozhodnutia, ktorým súd zamietol jeho návrh na zastavenie exekúcie, t. j. neuviedol žiadne dôvody (tvrdenia podložené príslušnými dôkaznými prostriedkami), v dôsledku ktorých považuje napadnuté uznesenie za nesprávne, resp. pre ktoré by mala byť exekúcia zastavená.

19. K samotným námietkam povinného uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie, resp. v sťažnosti súd pokiaľ ide o námietku nedoručenia jedného z exekučných titulov z dôvodu, že sa povinný na adrese pobytu nezdržiaval uvádza, že povinný toto svoje tvrdenie nijakým spôsobom nepreukázal, ale zostal len pri skutkovom tvrdení bez jeho preukázania relevantnými dôkazmi. V predmetnej veci je jedným z exekučných titulov, ktorého nedoručenie povinný namieta, uznesenie Okresného súdu Bratislava II č. k. 50Cpr/3/2014-154 zo dňa 08.03.2018, pri doručovaní ktorého konajúci súd postupoval zákonným spôsobom, t. j. v súlade s Civilným sporovým poriadkom, ktorý v § 106 ods. 1 písm. a) stanovuje povinnosť doručovať písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky a keďže povinný si zásielku v odbernej lehote neprevzal, dňom vrátenia zásielky súdu 10.04.2018 sa v zmysle § 111 ods. 3 CSP uznesenie považovalo za doručené a konajúci súd na ňom vyznačil doložku právoplatnosti dňa 10.04.2018, čím sa vydané uznesenie stalo spôsobilým exekučným titulom. Pokiaľ povinný uviedol, že má voči oprávnenému pohľadávku titulom nevyplatenej časti mzdy do skončenia pracovného pomeru dňa 30.06.1998, ktorú si mal oprávnený započítať na pohľadávku vymáhanú v tomto exekučnom konaní, toto jeho vyjadrenie malo byť procesnou obranou v základnom konaní, t. j. mal sa brániť v nachádzacom (pôvodnom) konaní využívajúc svoje právo podať vyjadrenie vo veci s prípadným vznesením kompenzačnej námietky, právo podať opravné prostriedky, no povinný tak neurobil. Návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom a povinný nemôže v exekučnom konaní uplatňovať ani hmotnoprávne ani formálnoprávne námietky, ktoré mal uplatniť v pôvodnom konaní a to z dôvodu, že vo vykonávacom konaní je predmetom rozhodovania nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia, v tejto fáze konania preto nie je priestor na rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v pôvodnom konaní (existencia záväzku voči oprávnenému). Exekučné konanie je teda vedené na základe právoplatných a vykonateľných exekučných titulov a keďže povinný povinnosť uloženú v exekučnom titule dobrovoľne v určenej lehote nesplnil, mal oprávnený dôvod podať návrh na vykonanie exekúcie a exekúcia je dôvodná.

20. S poukazom na vyššie uvedené je exekučné konanie je vedené na základe právoplatných a vykonateľných exekučných titulov, ktoré neboli zrušené, ani zmenené a keďže súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučných titulov, rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia a sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Ek/1104/2018 zo dňa 17.12.2018 zamietol.

21. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

22. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

23. Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

24. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

25. Súd v zmysle § 199a ods. 1 Exekučného poriadku priznal oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s jeho vyjadrením k sťažnosti povinného proti uzneseniu sp. zn. 17Ek/1104/2018 zo dňa 17.12.2018 spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby písomné podanie na súd - vyjadrenie k sťažnosti vo výške 30,71 eur a k tomu prináležiaci režijný paušál vo výške 9,80 eur, spolu suma 40,51 eur + 20 % DPH, t. j. 48,61 eur. Po právoplatnosti tohto uznesenia súd vydá dodatok k poverenia na vykonanie exekúcie v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.